

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

92.

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 23-го Ноября — 1845 — Wilno. PIATEK, 23-go Listopada.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санкт-Петербургъ, 17 Ноября.

Ея ИМПЕРАТОРСКОЕ Высочество Государыня Великая Княгиня Елена Павловна, съ Ихъ Императорскими Высочествами Государынми Великими Княжнами Марию Михайловну и Екатерину Михайловну, изволила возвратиться въ Понедѣльникъ, 12 часахъ, вечеромъ, въ С. Петербургъ, изъ путешествія за границу.

Высочайшимъ Приказомъ, даннымъ въ Палермо, 22-го Октября, убитый Горцами, Замосцкаго Егерекаго Полка Подпоручикъ Нарбутъ, исключенъ изъ списковъ.

СМѢСЬ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

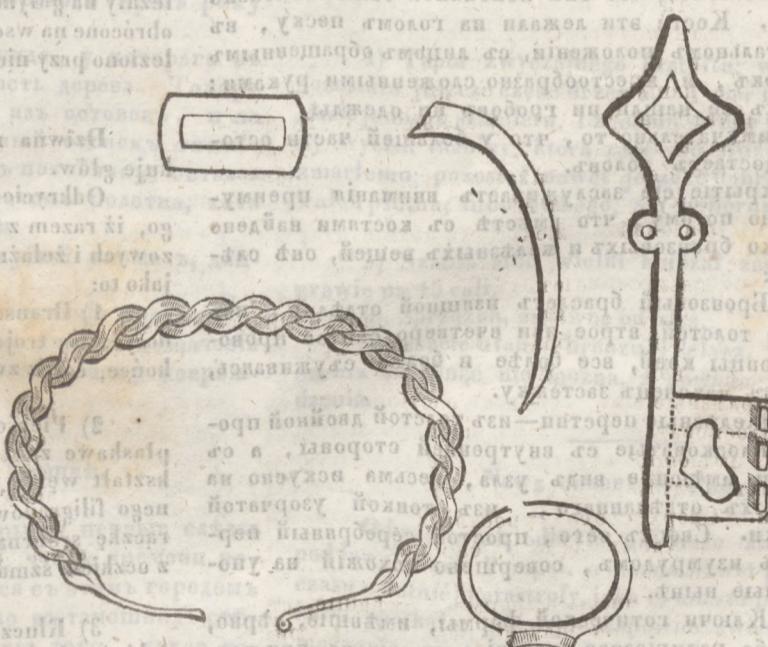
St. Petersburg, 17-go Listopada.

JEJ CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKA XIĘŻNA HELENA PAWŁOWNA, z ICH CESARSKIMI WYSOKOŚCIAMI WIELKIMI XIĘŻNICZKAMI MARYJA MICHAŁOWNA i KATARZYNA MICHAŁOWNA, dnia 12-go t. m. wieczorem raezyła powrócić do St. Petersburga z podróży za granicę.

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, dany w Palermo, 22-go Października, poległy w bitwie z Goralami Podporucznik Zamojskiego Pułku Strzelców Narbut, wykreslony z listy rangi.

ROZMAITOŚCI.

O ZABUTKACH STAROŻYTNOŚCI, ODKRYTYCH W Werkach, DOBRACH XIĘCIA WITTGENSTEJNA.

Раскапывая землю на равнинѣ горы, возвышающейся круто надъ берегами Вилии, на вершинѣ которой красуются Верки, находящіеся въ 8 ми верстахъ

Kopiąc ziemię na równinie góry, wznoszącej się strogo nad brzegami Wilii, a której szczyt zdobią Werki, w odległości wiiorst 8 powyżej miasta Wilna, znalezione nie-

Его Императорское Величество, Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Правительствующему Сенату въ 25-й день минувшаго Апрѣля, дозволивъ Г. Министру Государственныхъ Имуществъ сдѣлать на вѣкоторое время поѣздку за границу, благоволилъ возложить на него, не прерывая во время проѣзда до границы и обратно занятій, обозрѣть на пути всѣ подвѣдомственные Министерству Государственныхъ Имуществъ части.

По исполненіи сего Высочайше возложенаго на Г. Министра обозрѣнія, возвратившись выѣхъ въ С. Петербургъ, онъ вступилъ, съ разрѣшеніемъ Его Императорскаго Высочества Государя Наслѣдника Цесаревича, въ управление Министерствомъ Государственныхъ Имуществъ, на основаніи вышеизложенаго Высочайшаго Указа.

13-го числа скончался здѣсь, въ С. Петербургѣ, къ общему сожалѣнію, одинъ изъ самыхъ трудолюбивыхъ ученыхъ Русскихъ, Членъ Императорской Академіи Наукъ по Отдѣленію Русскаго Языка и Словесности, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Дмитрий Ивановичъ Языковъ. Послѣднимъ трудомъ его было изданіе Записокъ Дюка Лирійскаго; вмѣстѣ съ тѣмъ онъ занимался приготовленіемъ къ изданію „Историческаго, Географическаго и Археологическаго Церковнаго Словаря“, надъ которымъ трудился болѣе тридцати лѣтъ.

— 6-го Ноября скончался въ С. Петербургѣ Генераль-Майоръ Князь Дмитрій Егоровичъ Багратіонъ-Имеретинский.

Warszawa, 18 Ноября.

Вчера, въ 10 часовъ вечера, скончался на 62 году отъ рода Статсь-Референдарій Павелъ Глухинскій, Директоръ Польскаго Банка и Кавалеръ ордена: Св. Владимира 3-й степени, Св. Станислава 2-й степени со звѣздою и Прусскаго Краснаго Орла 3-й степени.

— Здѣсь получено извѣстіе, что чудотворная икона Богоматери, находящаяся въ часовни Исповѣдническаго Монастыря въ Ченстоховѣ, обкрадена, за нѣсколько дней предъ симъ, но святотатцевъ до сихъ поръ не открыли; они ворвались въ часовню, разломавъ замки. Кроме многихъ предметовъ, менѣе цѣнныхъ, похищены: кораллы, уріанскій жемчугъ, гранаты, золотые цѣпи, золотыя медали и деньги изъ кружекъ.

отъ города Вильны, открыли недавно множество человѣческихъ костей, столько поврежденныхъ, что должно полагать, что они покоились тамъ нѣсколько столѣтій. Кости эти лежали на голомъ песку, въ горизонтальномъ положеніи, съ лицомъ обращеннымъ на востокъ, и крестообразно сложенными руками; при нихъ не нашли ни гробовъ ни одежды.

Примѣчательно то, что у большей части останковъ недостаетъ головъ.

Открытіе сіе заслуживаетъ вниманія преимущественно потому, что вмѣстѣ съ костями найдено нѣсколько бронзовыихъ и желѣзныхъ вещей, они слѣдующія:

1) Бронзовый браслетъ изящной отдѣлки, изъ довольно толстой, втрое или вчетверо свитой проволоки, концы коей, все болѣе и болѣе съуживались, образуютъ наконецъ застежку.

2) Желѣзные перстни—изъ толстой двойной проволоки, плосковатые съ внутренней стороны, а съ наружной имѣющіе видъ узла, весьма искусно на вѣкоторыхъ отдѣланного, изъ тонкой узорчатой проволоки. Сверхъ сего, простой серебряный перстень съ изумрудомъ, совершило похожій на употребляемые нынѣ.

3) Ключи готической формы, имѣвшіе, вѣрно, какое-либо религіозное значеніе, такъ какъ при всѣмъ оставѣ нашли ихъ по крайней мѣрѣ по одному. Можетъ быть, язычники клали ихъ въ томъ убѣженіи, что они должны служить покойникамъ для того, чтобы отпирать врата къ вѣчному блаженству. Въ такомъ случаѣ, обычай сей согласенъ бы былъ съ обыкновеніемъ древнихъ Римлянъ, которые также клали въ ротъ покойникамъ монеты, которыя слѣ-

JEGO CESARSKA Mośc, przez Najwyższy Uказ, dany Rządzącemu Senatowi w dniu 25 zeszłego Kwietnia, dozwolony P. Ministrowi Dóbry Skarbowych wyjechać na czas niejaki za granicę, raczył włożyć na niego obowiązek, aby nie przerywając swych zatrudnień w czasie swojego podróży do granicy i na powrót, obejrzał po drodze wszelkie wydziały do Ministerium Dóbry Skarbowych należące.

Po uskutecznieniu tego Najwyżej powierzonego sobie obejrzenia, P. Minister powróciwszy teraz do St. Petersburga, z rozstrzygniennia JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI CESARZEWICZA NASTĘPCY, objął znów zarząd Ministerium Dóbry Skarbowych, na mocy wyżej wymienionego Najwyższego Uzaku.

Dnia 13-go umarł w St. Petersburgu powszechnie żałowany, jeden z najpracowitszych Rossyjskich uczonych, Członek CESARSKIEJ Akademii Nauk Wydziału Rossyjskiego Języka i Literatury. Rzeczywisty Radca Stanu Dymitr Jazikow. Ostatnią pracą jego było wydanie Pamiętników Xięcia Liry; prócz tego zajmował się takie przygotowaniem do druku „Kościelnego Słownika pod względem Historycznym, Geograficznym i Archeologicznym,” nad którym przeszło trzydzieści lat pracował.

— Dnia 6-go Listopada umarł także w Petersburgu Jeneral-Major Xięże Dymitr Bagration-Imeretyński.

Warszawa, 18 listopada.

Wezoraj o godz. 10-ej w nocy, zakończył życie w wieku lat 62, J.W. Referendarz A. Paweł Gąszyński, Dyrektor Banku Polskiego, Kawaler Orderów: Św. Włodzimierza 3-ej klasy; Św. Stanisława 2-ej klasy z gwiazdą, i Pruskiego Orła Czerwonego 3-ej klasy.

— Otrzymano tu wiadomość, że slynący tylu endam Obraz Boga Rodzicy w kaplicy Klasztoru Jasnowogórskiego w Częstochowie, okradzionym zostało przed kilku dniami przez niewyśledzonych dotąd złoczyńców, którzy się tam przez gwałtowne wyłamanie zamków dostali. Oprócz wielu przedmiotów mniejszej wartości, skradziono herale, perły uryańskie, granaty, lancuchy złote, medale złote i pieniadze ze skarbon.

dawno wiele kości ludzkich, tak uszkodzonych, że wnośnicie nałożyć, iż tam od kilku wieków były zagrzbane. Zwłoki te leżały na gołym piasku, w położeniu poziomym, głowami obrócone na wschód, z rękami na krzyż złożonymi; nie znaleziono przy nich, ani trumien, ani odzieży.

Dziwna rzecz, że u większej części szkieletów brakuje głów.

Odkrycie to zasługuje szczególnej uwagi dla tego, iż razem z kościami znaleziono kilka przedmiotów broniowych i żelaźnych, których wizerunki tu się załączają jako to:

1) Bransoletę bronzową przedniej roboty, z grubego dosyć, we troje, lub we czworo skręconego drutu, które koniec, coraz zwężając się, tworzą naroście zapinkę.

2) Pierścienie żelazne z grubego podwójnego drutu płaskawego ze strony wewnętrznej, a z zewnętrznej mające kształt węzła, nader kunstniorie na niektórych zrobionego filigranowo z cienkiego drutu. Prócz tego, prostą obrączkę srebrną, zupełnie podobną do używanych teraz z oczkiem szmaragdowym.

3) Klucze gotyckiego kształtu, mające zapewne jakieś religijne znaczenie, gdyż przy każdym szkielecie znaleziono przynajmniej po jednym kluczku. Być może iż poganie kładli je w tym przekonaniu, że posłużą do otwarcia zmarłym bram do wiecznego szczęścia. W takim razie, zwyczaj ten zgadzałby się z obyczajem starożytnego Rzymian, którzy także kładli w usta zmarłych monetę, na opłate Charonowi za przeprawę w łodzi przez rzekę Styx.

ФРАНЦИЯ

Париж, 14 Ноября.

Въ здѣшнихъ журналахъ сообщаютъ слѣдующія подробности о новомъ военномъ министрѣ: Генераль-лейтенантъ Молицъ де Сень-Лонъ, родился въ Ліовѣ, 29 Января 1786 года, и воспитывался въ военномъ училищѣ во Фонтенебло. Въ лагерѣ подъ Булонью, состоялъ онъ въ чинѣ подпоручика 13 драгунскаго полка; потомъ совершилъ кампаниіи 1805, 1806 и 1807 годовъ. Въ Пултускѣ былъ произведенъ въ поручики и назначенъ вскорѣ адъютантомъ къ генерал-лейтенанту графу Рейль, бывшему начальникомъ штаба при маршалѣ Массенѣ. Состоя въ семъ званіи, находился онъ при осадѣ Страсбурга, а въ 1808 году, въ Каталонії. При взлітіи крѣпости *Roses*, отличился особленно храбростью; за полѣ сраженій подъ Ваграмомъ, за оказанное мужество, произведенъ въ капитаны, получилъ титулъ барона и помѣстье во Франкоіи. Вскорѣ затѣмъ посланъ онъ былъ въ Испанию, где находился во всѣхъ важныхъ сраженіяхъ, и произведенъ въ эскадронные командиры. Въ сраженіи подъ Сень-Жанъ де Люзъ онъ былъ тяжело раненъ. Во время первой реставраціи, находился неудѣль. Наполеонъ, по возвращеніи съ острова Эльбы, назначивъ его дежурнымъ офицеромъ, давъ ему важныи порученія, и послѣ Ватерлооской битвы, произведенъ его въ полковники. Но правительство реставраціи не хотѣло признать его въ этомъ чинѣ: онъ былъ помѣщены въ списокъ неслужащихъ офицеровъ, въ званіи эскадронного командира, и по распоряженію маршала Сенъ Сира опредѣленъ по управлению военными припасами. Въ подполковники произведенъ онъ, по старшинству, въ 1830 году, а произведенъ въ 1831, профессоромъ въ полковничьи годы, 22 Февраля 1831, профессоромъ и въ 1834 году отчомъ, еще за 15 лѣтъ предъ тѣмъ. Въ 1834 году отправленъ былъ въ главную квартиру испанскаго генерала Родилла, и по возвращеніи, произведенъ въ генераль-маиоры. Въ 1842 г. назначенъ директоромъ департамента военного министерства, а въ слѣдующемъ 1843 г. въ Нойбрѣ мѣсяцѣ, произведенъ въ генераль-лейтенанты.

— Оппозиціонные журналы порицаютъ выборъ во-
енного министра, и упрекаютъ кабинетъ въ безсилії.
Въ *Constitutionnel* пишутъ, что не сколькимъ генера-
ламъ и первамъ предложена была эта должность, но
что ни одинъ изъ нихъ не согласился принять оную,
и потому кабинетъ вынужденъ возвести въ званіе пе-
ра, генерала Моливъ де Сентъ-Іонъ.

Въ некоторыхъ здѣшнихъ обществахъ утверждаютъ, что маршаль Бюко намѣренъ отложить войну въ Алжиріи до самой весны, и что тогда только

давала отдавать Харону — за перевозку — пристройки.

4) Тонеръ обыкновенного вида и небольшой

т, Топоръ обыкновенного вида, у которого въ
стертій обуха осталась еще часть дерева. Топоръ
этотъ лежалъ на землю.

лежаль на груди одного изъ оставовъ, и на
одной сторонѣ сохранилъ замѣтный оттискъ ткани,
служившей вѣнцемъ.

и толстый, вѣро, покрываломъ покойнику; остался и хорошо сохранившійся лепестокъ полотна, хотя

5) Сабля или большой загнутый кинжалъ, дли-

б) Пражка, върно для застягиванія пояса.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

F R A N C Y A.

Parzyż, 14 listopada

Dzienniki tutejsze udzielają następujących szczegółów o nowym Ministrze wojny: Jeneral-Porucznik Molina de St. Yon urodził się w Lyonie 29 stycznia 1786 roku. Nauki pobierał w szkole wojskowej w Fontainebleau. W obozie pod Boulogne znajdował się w stopniu Podporucznika 14-go pułku dragonów; następnie odbywał naprawy w 1805, 1806 i 1807 roku. W Pułku mianowany Porucznikiem, został wkrótce Adjutantem Jenerał-Porucznika Hr. Reille, szefa sztabu Marszałka Masséna. Z Jenerałem swoim znajdował się przy oblężeniu Sztalzundu i w 1808 w Katalonii. Przy zdobywaniu twierdzy Roses odznaczył się rzadką walecznością, a na polu bitwy pod Wagram, za okazaną odwagę, otrzymał stopień Kapitana, tytuł Barona i uposażenie w Frankonii. Wkrótce potem posłany znów został do Hiszpanii, gdzie się na wszystkich ważnych znajdował bitwach, i dosiąpił stopnia szefa szwadronu. Pod St. Jean de Luz otrzymał ciężką ranę. Za pierwszej restauracji był nieczynnym. Napoleon, za powrótem z Elby, mianował go swoim oficerem służbowym, i dawał mu ważne zlecenia, apo bitwie pod Waterloo, mianował go Półkownikiem. Atoli restauracja nie uznała tego stopnia; umieszczeno go jednakże na liście oficerów nieczynnych, w stopniu szefa szwadronu, a Marszałek St. Cyr przeznaczył go do dyrekcji jeneralnej zapasów wojennych. Stopień Podpułkownika otrzymał ze starszeństwa dopiero 14 stycznia 1830 r., w roku zaś następnym, d. 22 lutego, mianowany został powtórnie Półkownikiem, luho ten stopień jeszcze przed 15 laty od Napoleona otrzymał. W r. 1834 wysłany był przez Ministra wojny do głównej kwatery hiszpańskiego Jenerała Rodil, a za powrotem mianowany został Jeneral Majorem. W r. 1842 otrzymał dyrekcyję wydziału w ministerstwie wojny, a w roku zeszłym, w Listopadzie, wyniesiony został na stopień Jeneral Porucznika.

— Dzienniki opozycyjne ganią wybór Ministra wojny, i zarzucają słabość gabinetowi. *Constitutionnel* twierdzi, że wzywano do gabinetu kilku Jeneralów i Parów, ale żaden z nich nie chciał przyjąć tego urzędu; i dla tego gabinet zmuszony był udzielić parostwo Jenerałowi Moline de St. Yon.

— W niektórych towarzystwach tutejszych utrzymują, że Marszałek Bugeaud przeciągnie wojnę w Algierii aż do wiosny, i wtedy dopiero wkroczy do Marokko. Z tej

4) Topor zwyczajnego kształtu; w otworze obucha pozostała jeszcze część drzewa. Topor ten leżał na pierścieniach jednego szkieletu, i z jednej strony zachował wyraźny wycisk tkaniny, która zapewne służyła za przykrycie zmarłemu; pozostał nawet jeszcze dobrze zachowany kawałek płotna, lubo grubego, ale wybornie tkanego.

5) Szabla albo wielki kindział zakrzywiony, długi prawie na 15 cali.

6) Sprzązka, zapewne od pasa.
Wreszcie ułamki brązu i żelaza, których przeznaczenia odgadnąć nie można, z powodu znacznego uszkodzenia.

Nowe odkrycia w Pompejach.

Od czasu jak odkryto pierwsze ślady drzemiącego pod lawą miasta Pompei, a można nawet przypuścić, iż od czasu ostatniej katastrofy, jaka to miasto przed XVIII wiekami spotkała, nie było zapewne świetniejszego zgromadzenia w tamecznych murach nad to, które tam dnia 20-go października b. r. się zebrało. 1,700 członków kongresu uczonych, zebranego obecnie w Neapolu, napełniało w tym dniu bazylikę, forum, świątynie miasta Pompei, i przechodziło się w cieniu jego kolumn i murów. Minister spraw wewnętrznych, celem zjednania uczonym szczególnej przyjemności, kazał w godzinę po ich przybyciu przystąpić znaczni liczbie robotników do

(1)

вторгнется въ Марокко. Абд эль-Кадеръ, пользуясь этимъ замедлениемъ, уводи въ мароккскія влатыя племена подвластныя Франціи, и имѣть уже бо 20,000 ч. годныхъ къ бою. Если маршаль не начнѣтъ непріятельскихъ дѣйствій, Эмиръ противу поставъ гъ ему многочисленную армію весною.

— По частнымъ письмамъ изъ Орана, Абд эль-Кадеръ, послѣ продолжительного колебанія, согласился на размѣнъ пленныхъ, но требуетъ трехъ Арабовъ за одного Француза.

— Въ *Journal des Débats* вычисляютъ важныя услуги французского посланника въ Константинополѣ, который, не только что достигъ предначертанной цѣли въ дѣлахъ Сиріи, но исполнилъ это одинъ, безъ всякой помощи. Этотъ журналъ видѣтъ въ назначении посланникомъ въ Парижъ Решида-Паши, министра иностранніхъ дѣлъ, доказательство дружественнаго расположенія Порты.

— Слухи, будто бы французскій посланникъ, баронъ Алле де Сипре, примирился съ мексиканскимъ правительстvомъ, не оправдались. Отношенія совершились прекращены. Французскій посланникъ хотѣлъ отправиться на первомъ пакетботѣ въ Гавану, съ семействомъ и всею миссіею, и тамъ ожидать дальнѣйшихъ приказаний своего правительства.

— Говорятъ, что правительство намѣreno очистить Маркизы острова.

— Расходы въ нынѣшнемъ году на пакетботъ, по ордену почетнаго легіона простираются, сълицкомъ до 7,000,000 франк.

— Въ *Constitutionnel* пишутъ, что министры намѣрены потребовать отъ палаты 80,000 франк., для двухъ новыхъ кардиналовъ.

16 Ноября.

Вчера вечеромъ, въ Сенъ-Клу, герцогина Ольмьская благополучно разрѣшилась отъ бремени сыномъ, который при совершенніи вчера св. крещенія наречень: Людовикомъ, Филиппомъ, Марию, Леопольдомъ, и наименованъ принцемъ Конде.

— Здѣсь получены изъ Танжера извѣстія, отъ 3-го Ноября, по коимъ волненіе въ Марокко не утихаетъ, и народъ въ окрестностяхъ Мелиллы явно возсталъ. Въ *Journal des Débats* сообщаютъ, по письмамъ изъ Танжера, отъ 2 Ноября, что въ Марокко, между городомъ Таза, горами Рифъ и Ушда, и нашими границами, обнаруживается сильное волненіе.

— Въ *Courrier de Marseille* пишутъ, отъ 9 с.м. изъ Флоренціи, что Ибрагимъ-Паша оставилъ Санть-Джулианскія воды, и 13 го числа отправился изъ Ливорно въ Генуу. Послѣтивъ этотъ городъ, онъ отплыветъ въ Тулонъ, гдѣ ему хочется осмотрѣть арсеналъ. Въ Марсель прибудетъ онъ въ исходѣ сего мѣсяца, и послѣ кратковременного пребыванія, отправится къ вадамъ Верно, для окончанія лѣченія.

ковъ къ раскапыванію развалинъ. Въ 11-мъ часу утра, когда всѣ присутствовавшіе находились на улицѣ Фортуны, начата была работа. Въ скромъ времени открыли незначительный фонтанъ, на коемъ возвышалась огромная мраморная плита, поддерживаемая четырьмя львиными лапами. Бронзовое кольцо, трубы и водопроводы убѣдили зрителей, что это былъ одинъ изъ городскихъ колодезей. Вблизи нашли остатки женщины, застигнутой потокомъ лавы въ ту минуту, когда она за 1800 лѣтъ черпала воду кувшиномъ. Въ нѣсколькоихъ шагахъ далѣе, открыли уголъ дома, который, по видимому, принадлежалъ зажиточному хозяину. Здѣсь нашли разную посуду изъ желтой мѣди, въ видѣ той, какая употребляема была для приготовленія конфектовъ, два небольшие треножники, два большихъ бронзовыхъ сосуда, нѣсколько малыхъ сосудовъ, ручки коихъ изображали геніевъ съ поджатыми ножками и поднятыми вверхъ руками, нѣсколько хрустальныхъ бокаловъ, а также значительное число глиняной посуды и котловъ, изъ чего можно предполагать, что въ этой части зданія была нѣкогда кухня или кладовая. Въ сторонѣ лежала еще кучка девегъ, покрытыхъ ржавчиною, случайно положенныхъ тамъ ключникомъ. Все собраніе вышло отсюда исполненное грустныхъ чувствъ, при видѣ тѣлности всего земнаго.

zwłoki korzysta Abd-el-Kader: uprowadza bowiem ziemie Marokańską plemiona należące do Francji, ilość inż przeszła 20,000 ludzi zdolnych do boju. Jeżeli więc Marszałek Bizeau wcześnie nie zapobieży temu. Emisja wystawi liczne wojsko na wiosnę.

— Według listów prywatnych z Oranu, Abd el-Kader podługiem rokowania, miał się sklonić do wymiany jenów, żąda jednak trzech Arabów za jednego Francuza.

— *Journal des Débats* wystawia ważne usługi Posła francuskiego w Stambule, który nie tylko w kwestii Syryjskiej dopiął celu swych żądań, ale nadto sam jeden, bez żadnej pomocy, rzecz tę do końca doprowadził. W mianowaniu Posła w Paryżu Reszyda-Baszy, Ministrem spraw zagranicznych, widzi pomieniony dziennik przyjazne dla Francji usposobienie Partii.

— Nie potwierdziła się pogloska, jakoby Posel francuski, Baron Alleye de Cyprey, miał się pojednać z rządem Meksykańskim. Zerwanie stosunków jest zupełnie. Posel francuski miał na pierwszym statku pocztowym odpływać do Hawany, z rodziną swoją i całym składem poselstwa, gdzie oczekiwac będzie na dalsze rozkazy swoego rządu.

— Mówią, że rząd ma zamiar opuścić wyspy Markizy.

— Wydatki w tym roku na order legii honorowej, wynoszą przeszło 7,000,000 fr.

— *Constitutionnel* donosi, że Ministrowie mają żądanie od Izby 80,000 fr. dla dwóch nowych kardynałów.

Dnia 16 listopada.

Dnia wczorajszego wieczorem, w pałacu St. Cloud, Księzna Aumale wydała szczęśliwie na świat syna, który otrzymał na chrzcie św., wezwanie tamże odbytym imionem: Ludwik, Filip, Maria, Leopold, tudzież tytuł Księcia de Conde.

— Przez Tulon, dochodzą nas wiadomości z Tangera, pod datą 3 listopada. Według nich, w Marokko panuje powszechnie poruszenie, a ludność Marokkańska w okolicach Melilla otwarcie sztandar buntu podniosła. *Journal des Débats* donosi także, według listów otrzymanych pod dniem 2 m listopada z Tangeru, iż w państwie Marokańskim, między miastem Tazą i górami Rif, a Uzdzą i na szerszymi granicami, okazuje się silne wzburzenie.

— *Courrier de Marseille* donosi, pod d. 9 m. b. m. z Florencji, iż Ibrahim Basza opuścił kapiele w San Giuliano, i d. 13 z Livorno uda się do Genui. Zwiedzwszy to miasto, Ibrahim popłynie do Tulonu, gdzie szczególnie pragnie obejrzeć arsenał. Do Marsylii przybędzie dopiero w końcu miesiąca, i po krótkim pobycie uda się do wód Vernet, dla dokonania kuracji.

kopania w tym starożytnym grodzie. O 11-ej przed południem, gdy wszyscy obecni na ulicy Fortuny się znajdowali, rozpoczęto robotę. Niezadługo odkopano małą fontannę, na której wznosiła się ogromna tafla marmurowa, spoczywająca na czterech lwich łapach. Pierścień śpiący, rury i spusty, przekonały wnet widzów, iż to była jedniewiasty, którą potok lawy ogarnął w chwili, gdy przed 1800 laty wodę dżbanem czerpała. O kilka kroków dalej odkopano róg domu, który zdawał się należeć do zamożnego właściciela. Znajdowały się tam różne naczynia mecziane, w kształcie naczyń używanych do smażenia konfitur, dwa małe trójnogi, dno większego spizowego naczynia, kilka naczyń, których antaby wyobrażały małych jeniuszów ze skórczonimi nozdrzami i wystającymi w góry rekom, kilka szklanych puharów, oraz znaczną liczbę naczyń glinianych i kotłów, z czego wnosić można, iż w tej części budynku była niegdyś kuchnia albo spiżarnia. Na uboczu leżała jeszcze kupka zerdzewiałych pieniędzy, które zapewne szafarz niegdyś tam położył. Całe zgromadzenie wróciło przejęte podziwieniem, na widok ziemią wszystkiego, co jest ziemskim.

— Въ Альжирѣ, 10-го Ноября, получены позвѣстія о дѣйствіяхъ маршала Бюжо, который 5-го сего мѣсяца находился въ странѣ обитаемой племенемъ Коранишъ, на южной отлогости горъ Бени Урагъ. Герцогъ Исли, послѣ вѣсколькихъ диверсій, чтобы ввести этимъ въ заблужденіе непріятеля, послалъ легкую колонну на племя Бени-Тигрѣтъ, которою убито 100 Арабовъ, 200 взято въ пленъ и захвачено до 6,000 штукъ рогатаго скота. Племя Бени-Амеръ немедленно сдалось маршалу безусловно, который приказалъ ему покинуть горы, и отправилъ оное въ Теніэтъ-эль-Гаадъ, установивъ начальникомъ оного Амеръ бенъ-Феррата, человека испытанной вѣрности. За симъ маршалъ пошелъ къ высокимъ горамъ, на границу Уэдъ Харжеша, куда, какъ сказываютъ, укрылось много туземцевъ.

— Шерифъ, которого Арабы называютъ Бу-Мазы, равно какъ и всѣхъ тѣхъ, которые сражаются за вѣру, взбунтовалъ племя, обитающее на берегахъ Шеллифи, между Орлеанвилемъ и Милленаю. Генераль Командиръ, получивъ о томъ извѣстіе, поспѣшилъ на Миллену, чтобы удержать въ повиновеніи спокойный племена, и пріостановить распространеніе злого племени, и опасаясь неизбѣжнаго наказанія Бенн-Цугъ-Цугъ, опасалась послушалось навѣтъ фанатизма Бу-Мазы, задержала его, и представило миллентскому коменданту. Арестованый шерифъ еще молодъ; онъ не старѣе 20—22 лѣтъ; на предложенные ему вопросы, отвѣчалъ съ неимовѣрною дерзостію, что онъ посланникъ Бога и великаго марабута, и что ему поручено возмутить западныя племена и вѣрить, что вѣра Магомета одержитъ верхъ. Въ послѣдніе мѣсяцы, это уже четвертый случай въ Альжиріи, что племена арестуютъ шерифовъ,搒анныхъ взбунтовать ихъ. По извѣстіямъ изъ Маскары, положеніе дѣлъ около Генералъ Буржоли со-приятно. Многія изъ тамошнихъ племенъ сдались генералу Ламорисьеру. Генералъ Буржоли со-бралъ 31-го Октября и 1-го Ноября два набѣгана на Флита, при чёмъ непріятель потерялъ до 200 ловѣкъ, а въ томъ числѣ 50—60 воиновъ.

— Въ Генотуду, отвѣтилъ.

— Въ Гонотулу, столицѣ сандвичевыхъ острововъ, быть учреждено французское консульство; пролевство на Сандвичевыхъ островахъ есть самое существенное въ этой части свѣта; управление въ этой части свѣта; управление до порядкѣ, народонаселеніе простирается до 10,000, а произведенія природы весьма разпородны. въ этой странѣ растутъ: индиго, кофе, хлопчай, бумага, оливковыя деревья, сахарный тростникъ, табакъ и вообще нѣжныя растенія; царствующий на сандвичевыхъ островахъ Король Каменамеха, есть мужъ просвѣщенный и благопріятствующій Французамъ. Франція отправляетъ туда своихъ и парижскія издали. Одинъ изъ приближенныхъ советниковъ Короля—есть Французъ, а леманікъ Короля, наследникъ престола, былъ воспитанъ въ дворянскомъ училищѣ, где Французскіе профессоры преподавали—исторію, географію и естественные науки. Два года тому назадъ, Король отпавилъ во Францію посольство; Англія и Соединенные Штаты имѣли тамъ по сіе время своихъ конловъ. Въ *Galignani's Messenger* утверждаютъ, что Французъ, советникъ, есть американскій миссионеръ Ричардсъ, который уже 20 лѣтъ какъ живетъ въ Гонолулу и ввель на сандвичевыхъ островахъ образованность.

17 Ноября.

17 Ноября.
Правительство получило вчера официальное
дополнение, о взятии, соединенными силами Франции и
Англии, портового города Колонна, принадлежащего
аргентинской

— Отправившему на прошедшой недѣлѣ въ Марокко агенту министерства иностранныхъ дѣлъ поручено, какъ слышно, склонить тамошняго Султана Абд-эль-Рамана, дабы онъ вошелъ съ формальнымъ требованіемъ объ интервенціи Франціи. Министерство нашѣ хотѣло бы имѣть въ рукахъ такое требованіе, дабы оправдать предѣлы Марокко. Между тѣмъ маршалу Бюскѣ предписано не предпринимать противъ Эмира никакихъ решительныхъ дѣйствій. Г. Гизо хочетъ также представить этотъ документъ при открытии засѣданій палаты.

— W Algierze, 10^{go} listopada odebrano doniesienia o działaniach Marszałka Xięcia Isly, który 5-go tegoż miesiąca znajdował się śród pokolenia Boraisz, na południowej spadzistości i górz Beni Urag. Xiążę Isly, po kilku pochodach, odbytych w celu wprowadzenia w błąd nieprzyjaciela, wysłał lekką kolumnę na pokolenie Beni-Tigriet, dla wykonania napaści, skutkiem której 100 Arabów poległo, 200 wzięto w niewolę, i zdobyto około 6 000 sztuk bydła. Pokolenie Beni-Auer natychmiast poddało się na łaske Marszałkowi, który mu rozkazał opuścić góry i posłał je do Teniet-el-Haad, przełożyszy nad niem Basz-Agg Amer Ben-Ferrat, człowieka doświadczoną wierności. Marszałek następnie udał się ku wysokim górom, będącym na granicy Ued-Harżeni, gdzie, jak słychać, liczne krajowców tłumy miały szukać schronienia.

— Szeryf, którego Arabowie nazywają Bu-Maza, po-
dobnie jak wszystkich tych co w tej chwili głoszą wojnę
świętą, wzburzył pokolenia mieszkające nad Szelifem,
między Orléansville i Milianah. Zawiadomiony o tem Jen.
Comman, pośpieszył natychmiast do Millany, dla utrzymania
pokoleń spokojnych w uległości i dla zapobieżenia szerze-
niu się zlego. Pokolenie Beni-Zug Zug, lękając się kary,
jakaby go nie minęła, gdyby usiłał poduszczenie fałszyka
Bu-Mazy, ujęło go i dostawiło komendantowi Millany.
Uwięziony szeryf jest człowiek młody, ma niewięcej jak
22; z zuchwałością nie do uwierzenia odpowiedział na czynione mu zapytania, iż jest posłańcem Boga i
wielkiego Marabuta, i że mu poruczono podburzyć pokole-
nia zachodnie, i zapewnić zwycięstwo wierze Mahometa.
Już to od kilku miesięcy, w okręgu Algierskim czwarty
zdarza się przykład, iż szeryf zostaje uwięziony przez to
właśnie pokolenie, które podburzyć zamierzał. Podług do-
niesień z Mostaganem, stau rzeczy około Maskary jest zado-
wolający; wiele pokoleń tamecznych poddało się Jeneralo-
wi Lamoricière. Jeneral Bourjolly, wykonał 31 paź-
dziernika i 4-go listopada dwie napaści na pokolenie
Flittah, przy których nieprzyjaciel stracił około 200 lu-
dzi, a w tej liczbie 50 do 60 wojowników.

— W Honolulu, stolicy wysp Sandwichskich, ma być ustanowiony konsulat francuzki. Królestwo Sandwichskie jest najpotężniejsze w tej części świata; ma administrację porządną, 500,000 ludności, i obfituje w plody wszelkiego rodzaju. W kraju tym udają się wybornie: indygo, kawa, bawełna, oliwa, cukier, tytan i delikatne drzewa. Król panujący obecnie na wyspach Sandwichskich, Kamehameha, jest światłym i sprzyjającym Francuzom. Francja wysyła tam swoje wina i wyroby Paryzkie. Jeden z doradców Króla jest rodowitym Francuzem, a jego synowiec, będący domyślnym następcą tronu, A. Lilohippo, wychowany był w szkole szlacheckiej, gdzie missyonarze francuzcy wykładali historię, geografię i umiejętności przyrodzone. Przed dwoma laty, król wysłał poselstwo do Francji; jednakże dotychczas sama tylko Anglia i Stany-Zjednoczone utrzymywali tam Konsulów. Galignani's Messenger utrzymywało, że tym nie manym Francuzem jest missyonarz Amerykański Richards, który od lat 20 tu mieszka w Honolulu i jest twórcą ożywiającym wyspy Sandwichskich.

Dnia 17 listopada.

Rząd otrzymał wozoraj, drogą urzędową, wiadomość o zdobyciu, przez połączoną siły Francji i Anglii, portu Aalouna, należącego do Rzeczypospolitej Argentyńskiej.

— Ajent ministerstwa spraw zagranicznych, który wyjechał przed 15 tu dniem do Marokko, ma, jak mówią, poleceń wyjednać u Abd el Rhamana formalne żądanie interwencji wojsk francuskich. Ministerstwo pragnęłoby mieć w ręku akt tej natury, dla usprawiedliwienia przed Angią wejścia wojsk naszych na terytorium Marokańskie. Tymczasem zaś Marszałek Bugeaud otrzymał polecenie zwlekać, i nie stanowczego nie przedsiębrać przeciw Emirowi. P. Guizot pragnie również otrzymać akt pomieniony, aby go mógł przedstawić Izbowi w czasie ich otwarcia.

— Съ пароходомъ „Лабрадоръ“ получены въ Тулона, 11 Ноября, письма и журналы изъ Алжира, отъ 9 числа с. м., въ коихъ подтверждаютъ слухъ о восстании въ Марокко, однако въ донесенияхъ изъ Танжера, отъ 2-го Ноября, ничего о томъ не упоминаютъ.

— Путешественники прибывшие минувшей ночи на пароходѣ изъ Алжира, рассказываютъ, что на пути близъ Тенеза узнали они о восстании Арабовъ въ тамошней странѣ и въ окрестностяхъ Орлеанвиля. Они извѣстились о томъ отъ прибывшаго на пароходѣ коменданта Тенезского порта.

— Генераль-лейтенантъ Компанъ скончался послѣ продолжительной болѣзни. Онъ вступилъ въ службу волонтеромъ въ 1792 г. и чрезъ четыре года былъ уже бригаднымъ генераломъ. При Аустерлицѣ произведенъ онъ былъ въ дивизионные генералы, и имѣлъ много отличий, за которыхъ Наполеонъ неоднократно отдавалъ ему справедливость.]

А г л и я.

Лондонъ, 13 Ноября.

Говорятъ, что гр. Лонсдэль уволенъ отъ должности генераль-почтмейстера, а на мѣсто его имѣеть быть назначенъ гр. Сент-Жерманъ (lord Элютъ). Въ официальной газетѣ ничего однако же о томъ не пишутъ.

— Въ министерскихъ журналахъ пишутъ, что министры снова прибудутъ на сихъ днѣхъ въ Лондонъ, на засѣданіе тайного совѣта, на коемъ парламентъ *pro forma* будетъ отсроченъ до 27 с. м. Постановленіе это предѣвѣщаетъ, что парламентъ вскорѣ будетъ созванъ.

— Правительство назначило президентами двухъ учреждающихся въ Ирландіи коллегій, профессора Кена, извѣстнаго автора сочиненія: *O вспомогательныхъ средствахъ Ирландіи*, и Д-ра Кіована, генерального викария католической епархіи въ Галвѣ.

— Съ пароходомъ *Avon* получено изъ Вера-Круза 2,751,193 доллара для города Сутгемптона. Изъ Мексики ничего не пишутъ о войнѣ съ Соединенными Штатами, но сообщаютъ о политическомъ переворотѣ, которое можетъ содѣйствовать возвращенію президента Сантьяго къ прежней должности. На островѣ Гаити вспыхнула война между Глітанами и Домингцами. Два отряда войскъ выступили противъ Сантьяго и Доминго.

— Въ *Standard* напечатано: Съ всякимъ вновь прибывающимъ съ востока судномъ, получаются донесенія о новыхъ нападеніяхъ пиратовъ на греческомъ архипелагѣ, преимущественно близъ Самоса, Ставкио, Секламава и Агатонисса, кой сдѣлались обыкновеннымъ сборнымъ мѣстомъ морскихъ разбойниковъ; они успѣли уже даже отразить атаку французского военнаго брига и двукъ австрійскихъ шонеровъ.

14 Ноября.

— Вновь избранный Лондонскій лордъ-меръ исполнилъ установленную присягу 8 с. м., и въ этотъ день происходилъ торжественный его вѣздъ въ столицу. На торжествѣ, данномъ по сему случаю въ биржевой залѣ, находился только одинъ изъ министровъ, сэръ Джемсъ Грагамъ, который, при обычномъ тостѣ, говорилъ о важности Лондона въ торговомъ свѣтѣ, но ни слова не сказалъ о политикѣ.

— Во вчерашнихъ биржевыхъ извѣстіяхъ журнала *Globe* сообщаютъ, что поручикъ Вагорнъ, несмотря на дѣлаемыя ему возраженія, рѣшительно утверждаетъ, что пересылку Ость Индской почты чрезъ Германію, не только въ лѣтнее, но и въ зимнее время, можно производить удобнѣе и скорѣе, чѣмъ чрезъ Францію. Впрочемъ предпріятие его нашло много приверженцевъ. Въ знакъ общей благодарности, открыли подписку въ пользу Г. Вагорна; газета *Times* пожертвовала 200 фун. стер.

— Въ иностранной политикѣ не произошло ничего важнаго. Посѣщеніе г-вомъ Тьеромъ Лондона, уничтожили нерасположеніе существовавшее къ нему съ 1840 года, и лордъ Пальмерстонъ, съ коимъ имѣлъ онъ дружеское совѣщеніе, объѣщалъ посѣтить его взаимно въ Парижѣ въ предстоящую зиму. Впрочемъ отношения между Франціею и Англіею не были никогда столь дружественны, какъ нынѣ; общія ихъ дѣйствія

— Statkiemъ паровымъ *Labrador* otrzymano, 11-go stopada, w Tulonie listy i gazety, datowane z Algierem 9-go t. m. Powtarza siê w nich pogloska o powstaniu w Maroku; jednakże niema o temi żadnej jeszcze wzmianki w doniesieniach z Tangeru, z dnia 2-go listopada.

— Podróżni, przybyli zeszłej nocą parostatkiem z Algieru, zapewniają, że przepływającokoło Tenez dowiedzieli się, iż pokolenia w poblizu tego miejsca, oraz w okolicach Orleansville powstały. Wiadomość ta przyniosioną im zostałą na pokład, przez komendanta portu Tenez.

— Jeneral-Porucznik Compans umarł po długiej chorobie. W r. 1792 zaciągnął się do wojska jako ochotnik; we wczesnym lata poznaję był już Jeneralem Brygady; w bitwie pod Austerlitz otrzymał stopień Jeneral dywizji, i później tak się odznaczał, że Napoleon niejednokrotnie w zasługach jego zaszczytnie wspominał.

А Н Г Л I A.

Лондонъ, 13 listopada.

Mówią, że Hr. Lonsdale złożył urząd pocztmistrza jeneralnego, który ma być oddany Hr. St. Germans (Lordowi Eliot). Gazeta rządowa nie jednakże o tem nie wspomina.

— Dzienniki ministerialne donoszą, że Ministrowie znów za kilka dni zgromadzą się do Londynu na tajną radę, na której parlament *pro forma* odroczoney będzie do 27 b. m. Postanowienie to wróży, że parlament będzie niebawem zwołany.

— Rząd mianował Prezesów dwóch mających się utworzyć kollegiów w Irlandii. Prezesami tymi są: Professor Kane, znany autor dzieła *O źródłach pomocniczych Irlandii*, i Dr. Kiowan, wikary jeneralny diecezji katolickiej w Galway.

— Parostatek *Avon* przywiózł z Veracruz 2,751,193 dolarów dla miasta Southampton. Wiadomości z Meksyku nie wspominają nic o wojnie ze Stanami Zjednoczonemi, natomiast mówią o przesileniu politycznem, które może powrócić prezesostwo Jeneralowi Santana. Na wyspie Hajti wybuchła znów domowa wojna, między Hajtyczykami a Dominicanos. Dwa oddziały wojsk wyruszyły przeciw Santiago i San-Domingo.

— Piszą w *Standard*: „Każdy przybywający ze wschodu okręt, przywozi wiadomości o nowych zużwalcach piratów, popełnianych na archipelagu Greckim, mianowicie w bliskości Samos, St. Nichio, Seklamava, Agatoni, które stały się miejscem zwyczajnych zbiegowisk zbojeów morskich; zdolali oni już nawet odprzeć atak brygu wojennego francuskiego i dwóch austriackich szaserów.“

Dnia 14 listopada.

— Nowy Lord-Mer Londynu wykonał przysięgę 8-go b. m., i odbywał uroczysty wjazd do miasta. Na biesiadzie dawanej z tego powodu w Guildhall, zojedawał się tylko jeden Minister, Sir James Graham, który, przy zwykłym toaście, mówił o ważności Londynu w świętej handlowym, o polityce zaś ani słowa nie wspomniał.

— *Globe* w swoich wezorajskich wiadomościach giełdowych donosi, że Porucznik Wagborn, pomimo wszelkich zarzutów, utrzymuje stale, że przesyłanie poczty indyjskiej przez Niemcy, nie tylko w lecie, ale i w zimie, da się z łatwością uskutecnić przedziej niż przez Francję. Jakoż jego przedsięwzięcie znalazło wielu stronników pomiędzy tutejszymi kupcami; otworzono nawet subskrypcja dla okazania mu publicznej wdzięczności. Gazeta *Times* zapisała 200 f. szt.

— W polityce zagranicznej nie zaszło niczego. Odwiedziny P. Thiers w Londynie zagoityły ranu z roku 1840, i Lord Palmerston, z którym miał poufną konferencję, przyrzekł go odwiedzić nawzajem na przyszłą zimę w Paryżu. Zresztą stosunki pomiędzy Francją i Anglią nie były nigdy bardziej przyjacielskie jak teraz; ich wspólnie działania na rzece La-Plata są szczeré i czynne; z obu

на рѣкѣ Ла-Платѣ, искренны и успешны; однако же обѣ стороны не предпримутъ ничего особенно важнаго противъ Мадагаскара.

— Dnia 16 listopada z rana, wystrzały z działy ogłosili w mieście Darmstadt i okolicach krajowi, radośną wiadomość, że Xiężna Karolowa Heska szczęśliwie powiła syna.

ГЕРМАНИЯ.

Грос-Герцогство Гессенское.

16 Ноября, по утру, 101 пушечнымъ выстрѣломъ, возвѣщено жителямъ города Дармштадта раздѣлное извѣстіе о благополучномъ разрѣшеніи отъ бремена сыномъ супруга герцога Карла Гессенскаго.

Герцогство Шварцбург-Рудольштадтское.

11 сего Ноября, скончался здѣсь, послѣ непролongacyjnego chorobliwego okresu, наследный герцогъ Гюнтеръ. Герцогскій титулъ наследуетъ теперь братъ владѣльчаго герцога.

ИТАЛИЯ.

Римъ, 9 Ноября.

Вчера свирѣпствовала здѣсь буря въ продолженіи 18 часовъ, при чемъ шель чрезвычайно сильный дождь. Тибръ выступилъ изъ береговъ, и наводнилъ не только низменную часть города но и окрестности такъ, что сегодня только на лодкахъ можно было проѣхать въ городъ; почта и дилижансы идущіе къ сѣверу, вынуждены слѣдоватъ чрезъ Монте-Маріо, потому что вся долина Тибра покрыта водою. Одинъ изъ возвращающихся почтальновъ утонулъ съ четырьмя лошадьми, а другой, ухватившись за сукъ дерева, съ трудомъ, былъ спасенъ пришедшими людьми. Шесть пастуховъ и извозчики утонули. Почта опоздала цѣлымъ днемъ, а путешественники, отправившіеся въ Неаполь, Флоренцию и Чинти-Векія, сегодня возвратились, потому что дороги такъ испорчены, что не льзя проѣхать. Убытки причиненные этимъ разлитиемъ на поляхъ, въздѣ Сабинскій горы, неисчислимы, тѣмъ болѣе, что осеню не льзя было ожидать этого случая.

Палермо, 4 Ноября.

Третьаго дня, сирокко дулъ цѣлый день, зной нестерпимый; это однако же не помѣшало Ея Величеству Государынѣ Императрицѣ Всероссійской принять въ любимомъ мѣстѣ, то есть въ саду, Короля Неаполитанскаго. Вчера, послѣ сирокко, было время дождливое и холодное.

— Вчера, Его Императорское Величество, въ со- провожденіи принца Альберта Прускаго и герцога Серро-ди-Фалько, изволилъ ѿздѣть въ Монреали, съ цѣллю чтобы посѣтить кафедральную церковь и гробницу Королей Нормандскихъ. Государь Императоръ несолько разъ посѣщалъ городъ и пѣшкомъ, равно изволилъ заходить въ лавки, для покупки различныхъ товаровъ, оставляя при этомъ по всюду слѣды Своей щедрости. Кажется, что и Король привыкъ это обыкновеніе, потому что прежде сего, ѡдучи верхомъ или въ экипажѣ, былъ окружаемъ многочисленною свитою, а теперь прогуливается обыкновенно въ сопровождении своихъ братьевъ или двухъ адъютантовъ.

6 Ноября.

Ея Императорское Величество Государыня Императрица, изволить проводить большую часть дня въ саду или на террасѣ, подѣлъ своихъ оконъ. Вчера, въ годовщину смерти въ Бозѣ почившей Императрицы Лары Феодоровны, Императорская Фамилія была въ траурѣ.

Сегодня погода холодная и сырал, но не смотря на то, Его Величество Государь Императоръ изволилъ прогуливаться, вмѣстѣ съ Ея Высочествомъ Великою Княжною Ольгою Николаевною. Ея Величество Государыня Императрица мало спрашивается совѣтовъ врачей, потому что благопріятный климатъ и прекрас-

ная погода замѣняютъ всѣ лекарства.

— Генераль-лейтенантъ графъ Брандебургъ, откланившись въ прошлый Понедѣльникъ Государынѣ Императрицы, получиль отъ Ея Величества въ подарокъ, для своей супруги, драгоцѣнныи браслетъ и перстень. Драгоцѣнности эти украшены у грави, равно какъ и деньги съ другими вещами въ гостиницѣ, въ которой онъ остановился. Пустая

НИЕМСЫ.

Z Wielkiego Xiestwa Heskiego.

Dnia 16 listopada z rana, wystrzały z działy ogłosili w mieście Darmstadt i okolicach krajowi, radośną wiadomość, że Xiężna Karolowa Heska szczęśliwie powiła syna.

Z Xiestwa Schwarzburg-Rudolstadt.

Dnia 11 listopada, umarł, po krótkiej chorobie, dziedziczy Xiążę Günther. Mitra Xiążca spada teraz na brata panującego Xiążcia.

ВОСНЫ.

Rzym, 9 listopada.

Wezoraj trwała tu przez 18 godzin burza, którzej towarzyszył nadzwyczaj silny deszcz. Tyber wystąpił z brzegów i załał nie tylko dolną część miasta, ale i pola okoliczne, tak, że dzisiaj tylko na łodce w miejsca te dostać się można. Poczyt i dyliżanse na północ idące, muszą je przez Monte Mario; albowiem cała dolina Tybru jest pod wodą. Jeden z powracających pocztylionów utonął wraz z czternastoma innymi drugi zaś uchwyciwszy się gałęzi drzewa, ledwie z wielkim wysileniem ocalony został przez nadbiegły ludzi. Również sześciu pasterzy i furmanów znalazło śmierć w nurtach rzeki; poczyt poopóźniały się o dzień jeden, a podrózní, którzy wyjechali w różne strony: do Neapolu, Florencji i Civita-Veccchia, popowracali wszyscy, nie mogąc się przeprawić z przyczyn popuszcnych dróg. Szkody zrządzone przez ten wylew na polach pod góra Sablinską są niezmierne, tem bardziej, że wypadek ten w jesieni nie był wecale spodziewany.

Palermo, 4 listopada.

Dnia onegdajszego, sirocco wiął przez dzień cały, upał był nieznośny; to jednak nie przeszkodziło N. Cesarszowej Rossyjskiej przyjać, w ulubionem przez siebie miejscu, to jest w ogrodzie, odwiedzin Króla Neapolitańskiego. Wezoraj, jak zwykle po sirocco, czas był chłodny i dzidzisty.

— Wezoraj rano, N. Cesarsz Rossyjski, udał się, w towarzystwie Xięcia Alberta Pruskiego i Xięcia Serra di Falco, do Monreale, dla obejrzenia katedry i grobów Królów Normandzkich, które w niej się znajdują. N. Pan kilkakrotnie zwiedzał miasto sam i pieszo; przyczem wstępował do kilku sklepów dla zakupienia rozmaitych towarów, zostawiając wszędzie ślady szczodrobiwości Swojej. Zdaje się, że i Król przyjął podobny zwyczaj; dawniej bowiem, jadąc konno lub w powozie, zwykle był otaczany liczną eskortą, teraz zaś przechadza się zwykle w towarzystwie swych braci lub dwóch adjutantów.

Dnia 6 listopada.

N. Cesarszowa przepędza najpiękniejszą część dnia w ogrodzie lub na tarasie, przed swimi oknami. Wezoraj, jako w rocznicę śmierci Cesarszowej Matki, Rodzina Cesarska przywdziała żałobę.

— Dzisiaj czas jest zimny i wilgotny, mimo to jednak, N. Pan udał się powozem na przejaźdzkę, wraz z Jej Cesarską Wysokością WIELKĄ XIĘŻNICZKĄ OLGĄ NIKOŁAJEWNĄ. N. Pan mało zasięga rady lekarzy, bo piękna natura i łagodny klimat, zastępują wszystkie lekarstwa.

— Jenerał-porucznik hrabia Brandenbourg, żegnając weszły Poniedziałek N. Cesarszowej, otrzymał od Niej w podarunku dla swej żony kosztowną bransoletkę i pierścien. Klejnoty te ukradziono hrabiemu, wraz z pieniędzmi i innymi kosztownościami, z hotelu gdzie mieszkał. Wypróżniona szkatułka znaleziona w morzu, a Król nakazał najściślejsze poszukiwania.

шкатулка найдена въ морѣ, и Король приказалъ строжайше изслѣдовать этотъ случай.

— Ея Величество Государыня Императрица Все-россійская назначила для бѣдныхъ г. Палермо по 1,800 дукатъ въ мѣсяцъ, а 600 дукатъ въ привданное молодымъ девушкамъ.

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 23 Октября.

Происшедшія въ послѣднее время недоразумѣнія между Портю и французскимъ посланникомъ, совершиенно вынѣк уложены посредствомъ взаимного сношожденія. Г. Буркеней прекратилъ протестъ противъ приговора, освобождающаго дружескаго шеика отъ обвиненія въ убієніи Наташа Карло, а Порта утвердила 60,000 піастровъ вознагражденія за сожженіе въ Солимѣ и Абетѣ монастыри, и сверхъ сего обѣщала вознаградить всѣхъ тѣхъ Христіанъ, кои вслѣдствіе послѣдняго распоряженія Шекибъ-Эффендія, относительно переселенія изъ горъ въ Бейрутъ, понесли какія либо потери въ людяхъ или своихъ имуществахъ.

— Риза-Паша получилъ предписаніе оставить свой дворецъ, состоящій при Чираганскомъ сэралѣ, куда Султанъ черезъ нѣсколько дней перѣѣдетъ на зимнее жительство. Риза-Паша перейдетъ въ свой лѣтній дворецъ, находящійся въ отдаленности отъ столицы деревне Кади-Казъ.

— Въ Іерусалимъ назначенъ англійскій консулъ. Епископъ Англиканской церкви отсрочилъ поѣздку свою въ Александрію, по случаю получения разрѣшенія на постройку евангелической церкви.

26 Октября.

Вслѣдствіе послѣднихъ перемѣнъ въ министерствѣ, глаза всѣхъ обращены на Султана. Освободившись отъ вліянія Ризы-Паша и Савфети-Паша, онъ взялъ мощного десница бразды правленія. Призвание Решіда-Паша и введеніе его въ кабинетъ есть личное дѣйствіе Султана. Вѣрный своей мысли, вынѣшній владѣтель хочетъ далѣе двинуть свое дѣло преобразованія, столь блестательно и при такихъ тромкихъ рукоплесканіяхъ Европы начатое имъ обнародованіемъ гюльжанскаго гаттишерифа, и призываѣтъ мужа, который тогда столь искусно содѣйствовалъ ему. Мѣра сія произвела здѣсь сильное впечатлѣніе. Удовольствіе, съ весьма малымъ исключеніемъ, было всеобщее какъ между Турками такъ равно и между дипломатическимъ корпусомъ Никогда Оттоманская имперія не имѣла столь способнаго, просвѣщенаго и благонамѣреннаго ministra; возвращеніе его послужить для государства главною стихіею силы и успѣха, и должно надѣяться, что, при содѣйствіи такого ministra, Султанъ будетъ въ состояніи совер-шить важнѣя дѣла.

— Вчера Селимъ-Бей отправился въ Тунисъ, для врученія тамошнему бену почетной сабли, а равно фурмана о предоставлѣніи ему по жизни должности правительства. Оттуда Селимъ-Бей отправится въ Александрію, для поздравленія Вице-Короля, по случаю бракосочетанія его дочери.

— Али-Эффенди назначенъ сановникомъ первого класса. Онъ теперь въ болѣшой милости у Султана, которую заслужилъ своею правотою и европейскимъ образованіемъ. Говорятъ, что онъ будетъ вскорѣ назначенъ министромъ торговли, вместо неспособнаго Галиля-Паша.

— Съ разрѣшеніемъ Порты, три Россійскіе офицера главнаго штаба, на россійскомъ военномъ бригѣ, сопровождаемомъ турецкимъ бригомъ, отправились въ Мраморное море и Геллеспонтъ, для пополненія русскихъ топографическихъ картъ.

— Изъ Митилены пишутъ, отъ 24 числа, что землетрясенія повторяются тамъ каждые 10 дней.

— Гр. Нессельроде, сынъ канцлера Россійской Имперіи, пробывъ 5 мѣсяцевъ въ Константинополѣ, отправился вчера чрезъ Мальту въ Палермо.

— N. CESARZOWA Rossyjska przeznaczyła miesieczne 1,800 ducati dla ubogich miasta Palermo, a 600 ducatów na wyposażenie młodych dziewcząt.

TURCYA.

Konstantynopol. 23 października.

Nieporozumienia zaszły w tych czasach pomiędzy Portą a Posłem francuskim, zostały nakoniec całkiem usunięte, a to przez wzajemne ustępstwa. P. Bourqueney zaniechał protestować przeciw wyrokowi uwalniającemu Szeika Druzyjskiego od zarzutu zamordowania Ojca Carlo; Porta zaś przyznała 60,000 piastrów wynagrodzenia za spalone klasztor w Solimie i Abei, tudzież przybiecała wynagrodzić wszystkich Chrystian, którzy skutkiem ostatniego rozporządzenia Szekib-Effeudego, względem ustąpienia z Gór do Bejrutu, ponieśli jakakolwiek stratę na osobach lub majątkach swoich.

— Riza-Basza otrzymał rozkaz opuszczenia swoego pałacu położonego tuż przy pałacu Czyragan, który Sultan za kilka dni na zimowe zajmie mieszkał. Riza-Basza przeniesie się do swego letniego pałacu, w oddalonej od stolicy wsi Kadi Koż.

— W Jerozolimie ustanowiono Konsula angielskiego. Biskup anglikański odłożył podróż do Aleksandrii, z powodu, że właśnie w owej chwili nadeszło pozwolenie na budowę kościoła ewangelickiego.

Dnia 29 października.

Wskutku ostatnich zmian w ministerstwie, wszystkich oczy zwrocone są na Sultana. Wiedziano, że oswobodzony od opieki, przywilejowanej przez Rizę-Basza i Sawfeti-Baszy, objął silną ręką rządy państwa. Powołanie Resida-Baszy i wstęp jego do gabinetu, jest przesto osobistym dzielem Sultana. Wierny pierwszej myсли swego panowania, Abdul Medzid chce dalej prowadzić dzieło reformy, tak świetnie rozpoczęte z poklaskiem całej Europy, przez ogłoszenie hattiszerysu z Gulhane, i przywołuje męża, który go wówczas tak skutecznie wspierał, i był prawdziwym twórcą i głową reformy. Ten krok sprawił tu wielkie wrażenie. Zadowolenie, z małym wyjątkiem, było powszechnie tak w kraju jak i w Giele Dżipolitycznym. Nigdy państwo Ottomańskie nie miało tak zdolnego, świadłego i z tak dobremi zamiarami Ministra; powrót jego będzie dla kraju potężną rękojmią siły i postępu, i spodziewać się należy, że przy pomocy takiego Ministra, Sultan będzie mógł wielkich dokazać rzeczy.

— Wczoraj Selim Bej odpłynął do Tunetu, dla wręczenia tamiecznemu Bejowi szabli honorowej, oraz firmanu inwestytury na dzierżawę rejencji. Ztamtąd Posel uda się do Aleksandrii, dla złożenia Wice Królowi powinnowań, z okolicznością zaślubin jego córki.

— Ali-Efendi został mianowany urzędnikiem pierwszej klasy. Ma on teraz wielkie łaski u Sultana, na które zasługuje sprawiedliwie przez swą prawosie i Europejskie wykształcenie. Mówią, że wkrótce zastąpi w ministerstwie haudlu niezdolnego Halila-Basza.

— Za pozwoleniem Porty, bryg wojenny Rossyjski, mający na pokładzie trzech oficerów sztabu głównego, udał się, w towarzystwie brygu tureckiego, na morze Mae-mora i Hellespont, w celu dopełnienia pod względem topograficznym kart Rossyjskich.

— Listy datowane 24-go z Mityleny, donoszą, że trzęsienia ziemi powtarzają się tam od dni dziesięciu.

— Hr. Nesselrode, syn kanclerza Państwa Rossyjskiego, po pięciu miesięcznym pobycie w Stambule, udał się wczoraj przez Maltę do Palermo.

ВИЛЬНА. въ Тип. Ф. Гансберга — Печ. позвол. 23 го Ноября 1845 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. А. Мухин.